دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان
دانشکده پرستاری و مامایی خرم‌آباد

عنوان:

تاثیر مداخله حمایتی زوج محور بر صمیمیت زناشویی، رضایت جنسی و رضایت از زندگی در مردان مبتلابه سرطان

نگارنده:

سید حسن حسینی

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته پرستاری داخلی جراحی

استاد راهنما:

دکتر ماندانا ساکی

استادان مشاور:

دکتر شهین رئوفی

دکتر رسول محمدی

بهار ۱۴۰۴

چکیده

مقدمه: سرطان یکی از بیماری‌های مزمن و پرتنش است که نه‌تنها سلامت جسمی بیماران را تهدید می‌کند، بلکه بر کیفیت زندگی و روابط زناشویی آنان نیز تأثیر می‌گذارد. مردان مبتلابه سرطان، به‌ویژه در زمینه صمیمیت، رضایت جنسی و احساس رضایت از زندگی، ممکن است دچار افت شوند؛ از این‌رو به مداخلات حمایتی و روان‌شناختی نیاز دارند. پژوهش حاضر باهدف بررسی تأثیر مداخله حمایتی زوج‌محور بر صمیمیت زناشویی، رضایت جنسی و رضایت از زندگی در مردان مبتلابه سرطان انجام شد.

روش اجرا: این مطالعه نیمه تجربی با طرح پیش‌آزمون–پس‌آزمون با گروه کنترل در سال ۱۴۰۴ انجام گرفت. جامعه پژوهش شامل مردان مبتلابه سرطان مراجعه‌کننده به بیمارستان شهید رحیمی خرم‌آباد بود. ۴۰ نفر از بیماران با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به‌صورت تصادفی در دو گروه مداخله و کنترل (هرکدام ۲۰ نفر) قرار گرفتند. گروه مداخله طی هشت جلسه ۹۰ دقیقه‌ای، در برنامه آموزشی–حمایتی زوج‌محور شامل آموزش مهارت‌های ارتباطی، همدلی، ابراز هیجان و صمیمیت شرکت کردند. ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه‌های صمیمیت زناشویی تامپسون و والکر، رضایت جنسی و رضایت از زندگی دینر بود.

نتایج: میانگین نمرات صمیمیت زناشویی، رضایت جنسی و رضایت از زندگی در گروه مداخله پس از اجرای برنامه افزایش معناداری داشت($p<0.001$) ، درحالی‌که در گروه کنترل تغییری مشاهده نشد. مقایسه دو گروه نیز نشان‌دهنده تأثیر مثبت مداخله زوج‌محور بر بهبود متغیرهای مذکور بود.

نتیجه‌گیری: مداخله حمایتی زوج‌محور می‌تواند رویکردی مؤثر در ارتقای صمیمیت زناشویی، رضایت جنسی و کیفیت زندگی مردان مبتلابه سرطان باشد. پیشنهاد می‌شود این مداخله در کنار درمان‌های پزشکی در مراکز مشاوره و حمایت روانی بیماران سرطانی به کار گرفته شود .

واژگان کلیدی: مداخله حمایتی زوج‌محور، صمیمیت زناشویی، رضایت جنسی، رضایت از زندگی، سرطان